

Dážď

Alan Mikušek

od Ecka

R: Padá dážď a vzduch zvlhol vodou
musím íst ďalej cestou sám.
Koľko mil prekliatych už mám za sebou
koľkokrát sa vrátiť mám?

Tak blúdim po mestách snov
občas nazriem do výkladov
Všade ticho, len zopár áut
nemôžem zostať, aj keď to mesto mám veľmi rád.

Padá déšť, nebe zdobí duhou
po cestách nezbejvá než jít
tisíc krát sebe sám chtel bych poslechnout
jeden krát jinak začít žít.

Jen smutnej stín se plouží za mnou
ulic pári noc mírne přikrejvá tmou
chtel bych jít do jediný z nich
bludnej kámen nemúžu překročit.

R:

Smutné tu zostali koruny stromov, ouou
tie pamätajú na lepšie dni

Tak rád by som sa chcel zas vrátiť domov
a tento vlak už je posledný.

R:

koľkokrát sa vrátiť mám?